

Fii mulțumit

Samoila

Porți vecinătatea veșniciei
Suferind și pentru ce nu ești
Că așa e scris în codul gliei
Să fii arat și să pătimești.

Respiri orizonturi nesecate
Vânturând coduri de gândire,
Tu, inteligentul peste poate,
Ce sorbi efemera iubire.

Cât încă ești prezent în cel ce ești
Fii mulțumit că poți să te rogi
Iertând celor pe care îi iubești
Plăcerea să-ți fie pedagogi.